

ALGUNA COSA MÉS QUE UNA DIMISSIÓ

La crisi del thatcherisme

El ministre de Defensa del govern britànic dimití, en plena reunió del Consell de Ministres, fa ara quinze dies. Quinze dies que han obert a la llum pública una crisi més greu del que es pensava.

Ernest Udina

Coincidint amb l'ampliació del Parlament europeu a Espanya i Portugal, fet que ha donat l'ocasió per a reafirmar de nou, ni que sigui teòricament, la unitat europea, ha esclatat a Gran Bretanya l'afer de la dimissió del ministre de Defensa Heseltine. La importància d'aquest fet radica en la polèmica europea que comporta en el país de la CEE més destacat pels seus lligams amb els Estats Units i per la seva tebiesa envers la unitat europea.

El ministre ha dimitit perquè creu que l'empresa d'helicòpters Westland no ha de ser comprada per la Sikorsky dels Estats Units, sinó per un consorci europeu format per quatre grans empreses, britànica, francesa, italiana i alemanya. Encara que per motius diferents es reproduïx l'enfrontament amb la Thatcher dels seus ministres, com fou el cas Pym, ministre d'Afers Exteriors i Prior (ministre de Treball i després d'Irlanda del Nord).

La gran polèmica encetada a Gran Bretanya fa tremolar el poder de la

dama de ferro. Els mateixos conservadors critiquen el seu sistema presidencialista i autoritari, alhora que bona part de la premsa l'acusa d'afavorir el seu fill en negocis gens clars, quan dins de les mateixes files conservadores es creu que està arribant massa lluny en la seva política ultraliberal per les conseqüències de la creixent pobresa britànica, anunciada pels mateixos bisbes anglicans. A més, els darrers tests electorals, com també noves enquestes, mostren que la difícil aliança entre laboristes i socialdemòcrates podia aspirar perfectament algun dia a derrotar la Thatcher.

Hi ha certament una crisi del thatcherisme, com el reaganisme no acaba de consolidar la seva preconitzada revolució conservadora, pel descontentament creixent de moltes capes socials.

Tot i així, no es pot oblidar que Thatcher derrotà la dictadura argentina a les Malvines, que ha aconseguit debilitar l'immens poder sindical britànic enfrontant-se als miners i canviar lleis, intent que quinze anys enrere costà a Heath perdre les eleccions, i que ha guanyat amb contundència el conflicte amb els laboristes, decretant l'enderrocament de la immensa

corporació metropolitana de Londres.

Només les properes eleccions, encara llunyanes, podran dir quin dels dos plats de la balança prefereix l'electorat. De moment, la dama de ferro s'enfronta a una crisi i a un rival, Heseltine, ben situat per prendre el lloc com a cap conservador.

El *Times* ha dit que la manera de governar de la Thatcher no s'entén en el moment actual, tot i que s'entenia en els moments de crisi sindical, de lluita contra la inflació, o de la guerra de les Malvines. Aquesta sembla ser una opinió generalitzada, que afecta fins i tot els conservadors. De colp, molts d'aquests i altres sectors de la societat donen suport al ministre dimitit i al significat no solament anti-Thatcher, sinó sobretot pro-europeu, de la seva sortida del govern. El ministre ha proclamat dos importants principis que s'haurien de tenir en compte arreu d'Europa: que la tragèdia europea és no prendre decisions a llarg termini, prenent-les en canvi a curt termini, fomentant la subordinació industrial als Estats Units, i que només fomentant els consorcis europeus de defensa pot el vell continent superar els processos en espiral de decadència. □